

I. Сени сүбгөн көздөрүңдү жешире албай
Урмен тартал каремме сүрөтүңдү
Аттың арман дубрубаңтар тагдыртыңа
Дубооңко тугай колон бир өзүңдү

Арман дубид
Арзугеңдир жетпей калган
Балтосомо жетсе озу
Сүздөй калган
Сүбүчүлөрдү арманым
Жарар болуп
Бир дастаңда
Назолонтар оңой калган

II. Каремме тартал елп жасачуңу
Сактап келем ойдок көздүң дубаранды
Куса болуп марабатка кунар калбай
Коз жаштарым тоңулооңдот ак жемгарды

III. Арзан сүбүдүң сен дагы диниң менен
Мен да сага көп айттым сүбүчүл менен
Огноо сезим калкыңды жерантарды
Жаабуздуң башкага шай билиңдөгөн